

О.Й. Гринкевич

кандидат філософських наук, доцент, старши й науковий співробітник, професор кафедри міжнародної інформації Університету «Україна» (Київ, Україна)

О.О. Гринкевич

Національний інститут стратегічних досліджень

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАКТИЧНОЇ НАЦІЛЕНОСТІ ТЕОРЕТИЧНОГО АНАЛІЗУ У СФЕРІ МІЖНАРОДНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВІДНОСИН

Доводиться необхідність найтісніших взаємозв'язків між теоретичними дослідженнями і соціальною практикою засвоєння інформаційних потоків та нововведень в ІКТ. Показано, що квазіполітичний характер економіко-політичних груп, які в основному визначають сутність і головний зміст внутрішньої і зовнішньої політики країни, лишає останню необхідного рівня самостійності, не дозволяє своєчасно реагувати на зміни в суспільному житті, пов'язані з просуванням останнього в бік інформаційного суспільства. Запити на відповідні наукові розробки, як звичайно, запізнюються, а їх фінансування не набуває необхідного розмаху. Намічені шляхи та напрями подальших досліджень, що пов'язані з ризиками, викликами, загрозами та проявами небезпеки людині, суспільству та державі, які генеруються стрімким поширенням у суспільній практиці все значнішої кількості нововведень в інформаційній сфері.

Ключові слова: нововведення ІКТ, теоретичний аналіз, легітимна влада, опозиція, політико-економічні групи, ризики, виклики, загрози, небезпеки, асоціальні сили, аналітичні агенції та центри, хаос, що керується.

Про бурхливий, лавиноподібний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) не говорить тільки лінивий.

Думка про це вже давно стала трюїзмом (англ. truism), але при всьому тому чіткого розуміння того, які вимоги у зв'язку з цим постають перед наукою і науковцями, політичними керівниками і працівниками аналітичних структур, що їх забезпечують, усе ще не сформувалося.

Деякі теоретичні напрацювання у вітчизняній науковій літературі є. Можна згадати праці В. Гондюла, Г. Почепцова, М. Рижкова, Є. Макаренка, В. Коломійця, М. Ожевана та інших. Але при цьому розглядалися ті можливості, що стрімко з'являються в інформаційній сфері. Увага негативним проявам, що стали спостерігатись у процесах опанування новітніх ІКТ, почала приділятися тільки останніми роками (дивись роботи Г. Почепцова, І. Решетняка, А. Григор'єва). Питанню ж потрібних змін у характері взаємозв'язку між теоретичним аналізом і практикою масового поширення нововведень ІКТ в інтересах зменшення або нівелювання можливих негативних наслідків уваги, наскільки нам відомо, не приділялося.

І це при тому, що теоретичні дослідження виявилися не здатними до завчасного розкриття механізмів і шляхів впливів (насамперед негативних) новітніх технологічних розробок у соціальній комунікації, які яскраво проявились у подіях «арабської весни» 2011 року [1]. З певним запізненням були описані (тільки описані), але недостатньо проаналізовані інформаційні аспекти так званих кольорових революцій кінця ХХ – початку ХХІ століть [2].

Як це не дивно виглядає, але висновок щодо того, що: «Інтернет перетворився на потужний засіб поширення не просто інформації, а і цінностей. Twitter, Facebook, ВКонтакте та Blackberry вже не просто засоби зв'язку, а інструменти великих соціально-політичних змін» [3], був сформульований політиками-практиками, а не завчасно науковцями. І, на жаль, цей висновок виглядає як статична констатація, а не як підстава для оперативних практичних дій.

Навіть дуже поверхневий аналіз поточних подій у соціально-політичному житті України показує, що чинна влада все ще перебуває в полоні застарілих поглядів на питання

соціально-політичної стабільності, коли досягнення останньої практично гарантувалася міцними силовими структурами.

Ситуація виглядає загрозливою і тому, що економіко-політичні групи, що нині визначають внутрішню і зовнішню політику українського уряду (так, як і опозиції), за деякими винятками тільки-но піднімаються до рівня дійсних політичних партій [4, с. 199–201]. Наявність у їх кількості компрадорськи націлених угруповань та інші небажані для суспільства характеристики названих вище угруповань визначає те, що курс країни дуже часто визначається тимчасовим збігом інтересів великих капіталів, які далеко не завжди збігаються з національними інтересами України. У цілому керівна верхівка країни ще не в повній мірі здатна здійснювати самостійну політику, а тому «політичний курс» країни суттєво коливається. Саме цим, на наш погляд, можна хоч якось пояснити деякі швидкі зміни в курсі керівництва країни щодо підписання документів про асоціацію з ЄС упродовж 2013 року.

Водночас новітня практика доводить, що навіть авторитарні (тоталітарні) політичні структури з надмічним репресивним апаратом не в змозі протистояти масовим рухам, що напрочуд легко організуються, направляються, координуються і навчаються завдяки новітнім ІКТ.

Сучасне протистояння влади й опозиції в Україні демонструє поступову втрату правлячою більшістю, виконавчими та представницькими інституціями рівня легітимності. Багато в чому це пояснюється недооцінкою протистояння в інформаційній сфері, відсутністю необхідних фахівців, запізненням у теоретичному осмисленні процесів, що отримали назву інформаційної війни.

Майже не розробленими залишаються питання протистояння з боку легітимної влади всіляким (в тому випадку і віртуальним, необґрунтованим) інформаційним закидам опозиційних і прямо ворожих сил.

Процес, що все прискорюється імпульсивної та стрімкої зміни поколінь пристроїв (девайсів) комп'ютерної техніки та ще більш швидких перемін у пакетах прикладних програм на практиці гостро поставили питання організації та кінцевих

результатів навчання молоді у вищих навчальних закладах. У багатьох вітчизняних вищих навчальних закладах (ВНЗ) невпинно відбуваються процеси не тільки остаточного старіння лабораторної і технологічної бази [5] (це там, де вона була, а в деяких комерційних ВНЗ її так і не створено), а й щодо того, що низка фахів (спеціальностей) підготовки у ВНЗ застарівають, зникають з практики виробництва за час менший, ніж термін навчання бакалавра (магістра) [6–8].

Враховуючи вищевикладене та інші негативні наслідки, що виявляються в міру того, як нововведення ІКТ поширюються та стають усе масовішими, на наш погляд, доцільно розглянути можливості зменшення негативів за допомогою випереджувачого розвитку наукових досліджень, які б мали суттєву практичну націленість.

Досі, як це можна констатувати, у підходах до аналізу розвитку ІКТ переважала певна ейфорія від відчуття тих можливостей і переваг, які відкривали для людства нововведення. Але сувора практика буття вже багато разів нагадувала, що в світі не існує явищ, обладнання та засобів, для яких були б характерними тільки позитивні прояви.

Будь-яке нововведення має і власні негативні прояви, останні можуть стати зрозумілими далеко не з перших випадків використання технології, засобу, приладів тощо. Саме тому одним з актуальніших завдань науки є підвищена увага до аналізу ризиків, пов'язаних з нововведеннями та все зростаючими темпами втілення останніх у соціальне життя.

Нині є достатньо розвинуті положення теорії управління ризиками. Так, у сфері промисловості це вже давно вважається само-собою необхідною справою, сформовано достатню законодавчу базу [9, 10]. Науковцями у сферах банківської та страхової справи напрацьовані працездатні методики визначення якісних і кількісних параметрів ризиків, що досліджуються [11, 12].

Хоча, наскільки нам відомо, визначення ризиків для нововведень в інформаційній сфері та галузі ІКТ поки що не відбувається, їх можна було б достатньо легко започаткувати, базуючись на здобутках споріднених галузей і знаннях експертів,

для узагальнення останніх використати накопичений досвід створення як апаратного, так і програмного складника баз знань.

Висловимо низку зауважень щодо вихідних позицій положень майбутніх суджень щодо рівнів ризику. Досвід, отриманий Україною і киянами, переконливо свідчить, що реальністю можуть стати і на практиці стають події, імовірність яких математично може виглядати дуже незначною (катастрофа на ЧАЕС). А тому найважчі з точки зору наслідків і реальних небезпек ризику повинні розглядатись обов'язково.

До того ж, перевагу в дослідженнях рівнів ризиків повинні отримувати дослідження тих новітніх досягнень ІКТ, які вже від самого початку характеризуються виходом на: широкі маси населення; багато галузей суспільного життя; питання організації та управління суспільством тощо.

Також особливої уваги з боку науковців потребує оперативний розгляд ризиків, що можуть бути згенеровані спробами сил, які націлені скористатися досягненнями ІКТ для організації безладдя, захоплення влади в інтересах «світового закулісся», а також прагненнями скористатися досягненнями ІКТ з боку асоціальних, кримінальних, терористичних елементів тощо.

Для існуючих технологічних рішень показники ризику можуть бути визначені на підставі експертних опитувань, а для тих, що тільки з'являються (чи ще розробляються в лабораторіях та на експериментальному виробництві), можуть використовуватися якісь середні, або оціночні показники.

Виходячи з нашого розуміння діалектики і логіки процесів забезпечення безпеки процесів життєдіяльності, наступним кроком у вивченні ситуації, що формується навколо ІКТ нововведень, повинно бути визначення викликів безпеці. Виклик – це такий стан ситуації, коли існуючий ризик не був врахованим і отримав додатковий негативний розвиток. До об'єктивно неминучої можливості просування в бік небезпеки додався суб'єктивний фактор.

В умовах сучасних міжнародних відносин це можуть бути наміри якихось спецслужб, задуми терористичних груп або кримінальних структур, бажання угруповань або окремих не

добросовісних підприємців здійснити рейдерські захоплення націлені на чужі території, владу, власність тощо.

Протистояти таким зазіханням можна й треба, навіть просте надання гласності подібним планам різко скорочує можливості майбутніх «нападників». До того ж, викриття ворожих щодо нашої країни (бізнесу, власності тощо) намірів виступає міцним мобілізуючим фактором, що дозволяє сконцентрувати власні зусилля і накопичувати необхідні ресурси протистояння.

Глибоке вивчення історії та динаміки зростання викликів дасть змогу знайти такі розв'язки в ситуації, які можуть задовольнити обидві сторони можливого конфлікту. Так, наприклад, напружена ситуація навколо української газотранспортної системи давно могла б бути розв'язана, причому на користь усіх зацікавлених сторін – і постачальника, і транзитера, й отримувачів газу в Європі. Тристоронній консорціум дозволив би достатньо м'яко погодити інтереси і забезпечити взаємовигоди росіян, українців й європейців.

Своєчасне виявлення викликів безпеки країни, бізнесу, суспільному спокою тощо – важливе завдання різноманітних аналітичних агенцій і центрів, включаючи аналітичні підрозділи різноманітних державних спецслужб і дипломатичних установ. Образно кажучи, діяльність з виявлення викликів є діями на «передньому краї» захисту національних інтересів держави, захисту власного бізнесу, захисту особистих інтересів людини. Виявлення можливостей та вміння зняти майбутню напруженість у відносинах значно зменшує можливі втрати від зростання конфронтації, дозволяючи економити сили та ресурси, дозволяючи поступово і невпинно досягати зростання добробуту громадян країни.

Водночас антагоністичні ідеологічні установки, асоціальні та прямо кримінальні прагнення, неадекватне розуміння магістральних напрямів суспільного прогресу можуть сприяти зростанню рівня небезпеки, коли виклики отримують чіткішу артикуляцію, починають спонукати їх суб'єктів до діяльності. Подібний характер розвитку викликів майже неминучий тоді, коли наші аналітичні служби не змогли виявити їх зародження і подальший розвиток, виявилися нездатними розшифрувати їх.

Для будь-кого з тих, хто займається аналітикою сьогоденних подій міжнародних відносин та зовнішньої політики країн світу, зрозуміло, що отримання даних щодо намірів акторів схильних до негативних дій, як звичайно, стає можливим завдяки зусиллям і способам відповідних спецслужб. Але це не означає, що припущення щодо наявності таких намірів не можна отримати за допомогою методів наукового дослідження. У нагоді може стати й порівняльний компаративний аналіз геополітичних поглядів і концепцій акторів міжнародних відносин, і сценарні проробки можливих варіантів розвитку відносин держав, й економіко-математичні розрахунки щодо наявних і потрібних, з точки зору темпів розвитку, що практично досягаються, ресурсів усіх видів, й історико-хронологічний розгляд особливостей відносин і намірів у попередні періоди, й аналіз ситуації на підставі системного підходу. Свій внесок у прагнення з'ясувати істинні наміри контрагентів у міжнародних відносинах покликані внести процедури контент- та івент-аналізу тощо.

Окремо хотілось би відмітити, що означені напрями науково-аналітичної розвідки повинні відповідати сучасним вимогам щодо забезпечення своєчасності подачі результатів на розгляд уповноваженим представникам влади. Бурхливий характер розвитку ІКТ може зробити не потрібними наукові розробки, якщо вони не встигають за розвитком подій і не озброюють політиків-практиків пропозиціями щодо поліпшення справ щодо нівелювання викликів, їх мінімізації.

Висловлені думки, на наш погляд, наочно показують, чому потрібні нові структури та нові способи організації діяльності науковців-аналітиків, чию працю вже давно не можна «планувати» як у радянські часи – «п'ятирічками». Інформаційно-аналітичні центри, агенції або відносно самостійні підрозділи в них повинні з'являтися під проблему і завершувати свою діяльність у момент розв'язання останньої. Слід також наполегливо шукати форми і засоби прискорення «передавання» наукових думок в уяву осіб, що приймають рішення.

Можливо, ми перебільшуємо, але здається, що опанувати сьогоденну практику суспільного життя можна тільки на підставі безпосереднього включення до неї наукової складової,

перетворення науки (аналітики) в безпосередньо виробничу силу суспільства.

Зміна поколінь інформаційно-комунікаційних технологій задає такий темп, що наукові розвідки щодо попередніх з них почали відставати від потреб практики, а тому все частіше виявляються непотрібними політикам-практикам і взагалі реальній суспільній практиці.

На досвіді конкретних докорінних змін, що відбувались у деяких країнах світу під час «квіткових» революцій, подій «арабської весни 2011 р.», цифрового майдану в Києві в лютому 2012 р., «болотних протестів» у РФ 2011 – 2013 рр., наочно доведено, що там, де влада не приділяє достатньої уваги науковим розвідкам у сфері міжнародної інформації та новітніх ІКТ технологій, навіть невеликі зусилля з-за кордону можуть привести до повалення начебто сталих (з позицій вчорашнього дня) політичних режимів. Ті ж самі події доводять, що і в ініціаторів хаосу не існує достатньо надійних наукових розробок нормалізації соціального життя в країнах зі зруйнованим попереднім соціальним ладом, бо навряд чи в їх задумки входило приведення до влади в Єгипті відвертих ісламістів або нинішніх сепаратистів Лівії. Хоча деякі з дослідників вважають, що створення хаосу і є дійсною метою певних світових сил [13–15].

Що стосується наступного етапу розвитку негативної ситуації, то слід розуміти, що загрози небезпеці стають реальністю, коли суб'єкти націлені на захоплення чужої власності, влади, бізнесу та території починають діяти, готуючись до своїх «атак».

Практичну діяльність, що має відверто ворожий характер, можна якось замаскувати, прикрити її дезінформаційним потоком, але її не можна зробити не відчутною. Науково побудований моніторинг подій у світі майже відразу показує ті напрями і викриває тих акторів міжнародного життя, ініціаторів бізнесових змагань та й окремих активних учасників міжнародних подій, діяльність яких перетнула ту межу, яку ще можна було вважати безпечною.

Суттєве зростання військових витрат, анонсація новітніх програм переозброєнь, суттєві перетворення в діючій армії,

значно підвищуючи її мобілізаційний та бойові потенціали, характер пересування частин і підрозділів, задуми (легендування) чергових і позачергових навчань, маневрів і багато іншого дозволяє зробити завчасні висновки про воєнну (традиційну) загрозу нашій державі. Якщо ж до цього ми зможемо ретельно проаналізувати характер дій можливого противника в інформаційній сфері, зможемо своєчасно виявити атаки інформаційно-психологічною зброєю [16] та ефективно задіяти методики інформаційного протистояння, то кінцева перемога буде без сумніву на нашому боці.

Постійна увага до розгортання дій, що можуть нести із собою загрози нашій національній безпеці, дозволяє сучасно організовувати заходи, націлені на послаблення рівня загроз, дискредитацію дій сил, схильних до силового з'ясування питань, забезпечує своєчасну організацію союзів з дружніми силами, використання світового миролюбного потенціалу.

Про характер науково-дослідницької роботи щодо нівелювання та відвернення загроз бізнесовим структурам ми писали раніше [17]. Кілька слів щодо особливостей відстеження дій так званих активістів-індивідів у міжнародних відносинах, що породжують загрози, котрі підвищують рівень небезпеки. Хоча таких і не багато, але і їх зусилля за певних умов можуть бути відчутними. Згадаємо хоча б атаку 16.09.1992 р. на англійський фунт стерлінгів фінансового спекулянта Дж. Сороса [18], або допомогу помаранчевим з боку російського авантюриста Б. Березовського [19].

Взагалі ж увага до подій у світових фінансах конче необхідна. Допустимо, якщо б російські науковці й аналітики завчасно виявили критичні моменти в розвитку кризи в банківському секторі Кіпру і порадили російським особам, що приймають рішення, вивести російські капітали з депозитних рахунків кіпрських банків хоча б за добу до прийняття конфіскаційних рішень, то значно спокійнішими і зваженішими були б слова російського голови кабінету міністрів Д. Медведєва щодо цієї кризи [20].

На жаль, наукові розробки далеко не завжди слідують за розвитком ІКТ. Скоріше вони запізнюються, а тому загрози

накопичуються і час від часу переростають тепер уже в небезпеки, як це зараз характерно, наприклад, зі станом справ з доступом дітей і молоді до небезпечних матеріалів у мережі Інтернет. І тоді вже справою практиків (причому справою не дуже обґрунтованою науково) стає швидке зупинення зростання подібних небезпек, нівелювання і всілякого зменшення їх наслідків, повернення до більш-менш допустимого з позицій моралі і загальноприйнятих соціальних норм життя[21].

Підсумовуючи наші міркування, є всі підстави стверджувати, що бурхливий розвиток ІКТ всіляко підштовхує прискорення не тільки процесів і явищ соціального життя, а й потребує наближення відповідних наукових досліджень до потреб соціальної практики. Будь-які запізнення в науковому осмисленні ризиків, викликів, загроз, що супроводжують та породжуються втіленням у життя нововведень в інформаційній сфері та її телекомунікаційному забезпеченні, обертаються реальними небезпеками для різноманітних категорій людей і всього людства в цілому.

Література

1. Gladwell, Malcolm. From Innovation to Revolution. Do Social Media Make Protests Possible? / Malcolm Gladwell and Clay Shirky // Foreign Affairs. – 2011. – March/April; або [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.foreignaffairs.com/articles/67325/malcolm-gladwell-and-clay-shirky/from-innovation-to-revolution>.
2. Гаврилечко Ю. «Дни гнева» – сетевые революции нового типа [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.fondsk.ru/news/2011/03/30/dni-gneva-setevye-revoljucii-novogo-tipa.html>.
3. Грищенко К. Україна: від пострадянської до європейської держави [Електронний ресурс] / К. Грищенко. – Режим доступу : <http://www.mfa.gov.ua/mfa/ua/publication/content/51759.htm>.
4. Гринкевич О.О. Економіко-політичні групи: міжнародно-інформаційні протиріччя / О.О. Гринкевич // Матеріали міжнародної наукової конференції «Міжнародна інформація:

- концептуальні та прикладні виміри». – К. : Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2013. – С. 199 – 201.
5. Колосар С.С. Тенденції розвитку системи працевлаштування випускників вищих закладів [Електронний ресурс] / С.С. Колосар. – Режим доступу : <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/conf/2011-2/doc/2/03.pdf>.
  6. Самые ненужные модные профессии [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.profcareer.ru/lib/art_fashion.php?PHPSESSID=9vrvkthsos64a0h4hc284694b0.
  7. Казахстанские вузы штампуют никому ненужных специалистов [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://total.kz/society/2012/11/21/kazahstanskije_vuzy_shtampuyut_ni.
  8. Шилкин А. «Эффективные» ВУЗы выпускают ненужных работников [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://chel.dkvartal.ru/blogs/post/effektivnye-vuzy-vypuskayut-nenuzhnyh-rabotnikov>.
  9. Івченко І.Ю. Моделювання економічних ризиків і ризикових ситуацій : навч. посібник / І.Ю. Івченко. – К. : Центр учбової літератури, 2007.
  10. Скріпко Т.О. Інноваційний менеджмент : підручн. / Т.О. Скріпко. – К. : Знання, 2011.
  11. Управління ризиками в митній службі [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://readbookz.com/pbooks/book-10/ua/chapter-665/>
  12. Наказ «Про затвердження Порядку здійснення аналізу та оцінки ризиків, розроблення і реалізації заходів з управління ризиками в митній службі України» від 24.05.2012 № 597 [Електронний ресурс] / Міністерство фінансів України. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0882-12>.
  13. Неклесса А.И. Управляемый хаос: новый цивилизационный контекст / А.И. Неклесса // Связь времен; Т. 3 / отв. ред. В.А. Зятыцкий. – М., 2002.
  14. Павлов Ш. Управление раздуваемым хаосом // Со-Общение. – 2005. – №3.

15. Лепский В.Е. Технологии управляемого хаоса – оружие разрушения субъектности развития [Электронный ресурс] / В.Е. Лепский. – Режим доступа : <http://spkurdyumov.narod.ru/lepppskiy.htm>
16. Панарин И.Н. Вторая мировая информационная война – война против России [Электронный ресурс] / И.Н. Панарин. – Режим доступа : <http://www.km.ru/spetsproekty/2012/01/10/vzaimootnosheniya-vlasti-i-smi-v-mire/vtoraya-mirovaya-informatsionnaya-voina>.
17. Гринкевич А.И. Недружественные (рейдерские) поглощения через призму понятий науки о безопасности (безопасности) / А.И. Гринкевич // Враждебные поглощения в Украине; выпуск 3.– 2007
18. Черная среда (1992) [Электронный ресурс]. – Режим доступа : [http://ru.wikipedia.org/wiki/Чёрная_среда_\(1992\)](http://ru.wikipedia.org/wiki/Чёрная_среда_(1992)).
19. Березовский дал на Оранжевую революцию \$45 млн [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://lb.ua/news/2011/07/12/105589_berezovskiy_dal_na_oranzhevuyu_rev.html/
20. Медведев Д. : В банках Кипра заблокированы деньги Российской Федерации [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://top.rbc.ru/politics/21/03/2013/850096.shtml/>.
21. Рубан Вікторія. Центр «Ла Страда-Україна» за підтримки Уповноваженого Президента з прав дитини презентував Кодекс провайдерів щодо захисту дітей у глобальній мережі та на Інтернет-ресурсах [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.la-strada.org.ua/ucp_mod_news_list_show_233.html.

The necessity of especially close intercommunications between theoretical researches and social practice of informative streams mastering and innovations in IKT is shown. The difficulties in rise of informational society are caused by quasi-political character of economic-political groups which determine essence and major tense in holding domestic and external policy of country. Mainly abandons the necessary level of independence, does not allow in good time to react on changes in social life, related to advancement last toward

informative society To wash down on the proper scientific developments, as a rule, is late, and their financing does not acquire a necessary scope. Ways and directions of subsequent researches, related to the risks, calls and threats safety of man, society and State that arises in informative sphere are set.

Key words: new experience in ICT, theoretically analysis, legitimate authority, opposition, economic-political groups, risks, challenges, threats safety, dangers, asocial powers, analytical agencies and centers; chaos that controls

Показана необходимость особо тесных взаимосвязей между теоретическими исследованиями и социальной практикой освоения информационных потоков и нововведений в ИКТ. Показано, что квазиполитический характер экономико-политических групп, которые в основном определяют сущность и основное содержание внутренней и внешней политики страны, ограничивает необходимый уровень самостоятельности последней, не позволяет своевременно реагировать на изменения в общественной жизни, связанные с продвижением ее по направлению к информационному обществу. Запросы на соответствующие научные разработки, как правило, запаздывают, а их финансирование не приобретает необходимого размаха. Намечены пути и направления дальнейших исследований, связанных с рисками, вызовами, угрозами безопасности и проявлениями опасностей для человека, общества и государства, теми, что создаются стремительным продвижением в общественную практику все большего количества нововведений в информационной сфере.

Ключевые слова: нововведения ИКТ, теоретический анализ, легитимная власть, оппозиция, экономико-политические группы, риски, вызовы, угрозы, опасности, асоциальные силы, аналитические агентства и центры, управляемый хаос.